

DOKTORI ZNANOSTI U HRVATSKOJ: NJIHOVA PROIZVODNOST OD 1991. DO 1998. II. PRODUKTIVNI ZNANSTVENICI

Branka SOROKIN
Nacionalna i sveučilišna knjižnica, Zagreb

Aleksandra JOVIČIĆ
Imunološki zavod, Zagreb

Ivica SILADIĆ
Prirodoslovno-matematički fakultet, Zagreb

Vlatko SILOBRČIĆ
Zagreb

UDK: 378.245(497.5)“1991/1998”
Stručni rad

Primljeno: 3. 1. 2001.

U prethodnomu su istraživanju objavljeni podaci o doktorima znanosti u Hrvatskoj koji, od 1991. do 1996. godine, nisu objavili niti jedan tekst u publikacijama koje registrira neselektivna bibliografska baza podataka Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu (BBPNSK)(A. Jovičić i dr., 1999., *Društvena istraživanja* 8 (4): 513-527). Svrha je ovoga istraživanja bila ustanoviti obilježja produktivnih doktora znanosti. U obzir su uzeti oni doktori znanosti koji su, od 1991. do 1998., objavili barem jedan tekst registriran u BBPNSK-u. U svih je šest znanstvenih područja bilo ukupno 6504 doktora znanosti od kojih su 5443 (83,7%) objavili barem jedan tekst (u prosjeku 11,5). Najviše je doktora znanosti bilo u društvenohumanističkim, pa u medicinskim, prirodnim, tehničkim i biotehničkim znanostima. U ukupnoj populaciji produktivnih doktora znanosti najviše je bilo onih u dobi od 49 do 58 godina, a najproduktivniji su bili oni u dobi od 53. do 63. godine života. Pri tome su najviše objavljivali znanstveni suradnici i viši znanstveni suradnici. Najviše je tekstova objavljeno godine 1995., 1996. i 1997. Zaključuje se da ti podaci mogu predstavljati osnovu za daljnje usporedbe i horizontalna istraživanja znanstvene produktivnosti doktora znanosti u Hrvatskoj.

Branka Sorokin, Nacionalna i sveučilišna knjižnica,
Hrvatske bratske zajednice bb, 10000 Zagreb, Hrvatska.
E-mail: bsorokin@nsk.hr

UVOD

U prvomu dijelu ovoga istraživanja (Jovičić i dr., 1999.) pokazali smo da u Hrvatskoj ima doktora znanosti koji nisu objavili niti jedan tekst u razdoblju od 1991. do 1996. Pronašli smo da ima i onih, posebno u prirodnim znanostima, koji nisu objavljivali u Hrvatskoj, ali jesu u inozemnim časopisima. Glavna je svrha prvoga dijela našega istraživanja bila baš to: ustanoviti ima li i koliko je takvih neproizvodnih doktora znanosti u Hrvatskoj.

U ovomu smo istraživanju željeli upotpuniti sliku o proizvodnosti doktora znanosti u Hrvatskoj. Usredotočili smo se na produktivne doktore – one koji su objavili barem jedan tekst u razdoblju od 1991. do 1998. Pri tome smo smatrali dostatnim obuhvatiti samo bibliografsku bazu podataka Nacionalne i sveučilišne knjižnice (vidi dalje). Uz to smo, za razliku od prvoga istraživanja (od 1991. do 1996.), vrijeme opažanja produžili na dodatne dvije godine (od 1991. do 1998.).

Pitanja na koja smo ovaj put pokušali odgovoriti bila su: Koja su obilježja produktivnih doktora znanosti u Hrvatskoj? Kako su oni raspoređeni u znanstvenim područjima, koje su dobi i koje im je znanstveno zvanje?

METODA

Populacija

U istraživanju smo obuhvatili doktore znanosti navedene u popisu Ministarstva znanosti i tehnologije RH iz 1998. Na Popisu je 6497 imena razvrstanih u 39 znanstvenih područja prema diplomama doktorata. Uz godinu rođenja zabilježen je i podatak o umirovljenju.

Baza podataka

U prethodnom smo istraživanju (Jovičić i dr., 1999.) metodi posvetili znatan dio našega teksta, zato što smo u njemu prvi put upotrijebili bibliografsku bazu podataka (BBP) Nacionalne i sveučilišne knjižnice (NSK). Zato ćemo ovdje opisati samo glavne osobine BBP-a, a za detalje zainteresirane upućujemo na objavljeni članak.

U BBP-u su bibliografski zapisi izrađeni u skladu s međunarodnim knjižničnim standardima, u međunarodnom formatu za strojno čitljivo katalogiziranje (UNIMARC, Priručnik, 1989.). U taj su obrazac uključena rješenja nacionalnoga pravilnika za katalogiziranje (Verona, 1983.-1986.). Baza je dostupna korisnicima kao javni računalni katalog (OPAC – *Online Public Access Catalog*) (<http://www.nsk.hr>).

BBP je integriran sustav bibliografskih zapisa o svim vrstama knjižnične građe, bez obzira na to u kojem su mediju

DRUŠ. ISTRAŽ. ZAGREB
GOD. 11 (2002),
BR. 4-5 (60-61),
STR. 751-760

SOROKIN, B. I SUR.:
DOKTORI ZNANOSTI...

informacije pohranjene, dakle svega što NSK prima, obrađuje, pohranjuje i daje na uporabu. Tako, primjerice, BBP obuhvaća i zapise članaka (oko 8000 godišnje) iz oko 400 hrvatskih časopisa i zbornika. Svi su zapisi izrađeni na temelju viđenoga, tj. opisani su izvornici. Ta baza ne sadrži zapise o tzv. sivoj literaturi, tj. o dokumentima koji nisu dostupni široj javnosti. Budući da su prema zakonskim odredbama svi nakladnici u Hrvatskoj dužni NSK-u dostaviti obvezatan primjerak svake tiskane ili drugim grafičkim načinom umnožene knjižnične građe, BBP je najbrojniji i najpotpuniji izvor podataka o djelima hrvatskih autora objavljenima u Hrvatskoj. U bazi se autorima smatraju fizičke osobe koje su duhovni vlasnici djela, ali i drugi suradnici navedeni u objavljenoj građi. Zato se može pretpostaviti da imena kojih nema u BBP-u nisu bila autorima imalo važnijega teksta objavljenog u Hrvatskoj.

Podatci o objavljenim tekstovima doktora znanosti svode se, dakle, na pronalaženje njihovih imena u BBP-u, u razdoblju od 1991. do 1998. Recentnije podatke nismo mogli prikupljati, jer smo ustanovili da ponekad obvezatni primjerci za NSK znatno kasne u odnosu na navedenu godinu izdanja.

BBP se pretražuje na načelu "spari cijelu riječ" ("match whole word"). Svi se drugi detalji pretraživanja mogu naći u prethodnome članku (Jovičić i dr., 1999.).

REZULTATI I RASPRAVA

Pregled produktivnosti doktora znanosti po znanstvenim područjima (područja su uzeta prema klasifikaciji koju rabi Ministarstvo znanosti i tehnologije RH) vidi se u tablici 1.

U svih je šest znanstvenih područja bilo 6504 doktora znanosti. Od toga je produktivnih (barem jedan objavljeni tekst) bilo 5443 (83,7%). Od njih je 87,9% godine 1998. još bilo zaposleno (tj. nije bilo u mirovini). Pri tome je prosječan broj tekstova po autoru bio 11,5.

Najveći je broj (1888) doktora znanosti bio u društveno-humanističkom području. Od toga su 1624 bili produktivni (86,0%), a 1354 su bili još zaposleni. Ukupno su objavili 27 380 tekstova, pa je prosječan broj tekstova po autoru bio 16,9. Unutar područja najviše je doktora bilo iz ekonomije, filologije i prava. Najproduktivniji su, pak, bili filozofi (98,5%) i filolozi (92,5%), a najviši je prosječan broj tekstova objavljen u filologiji i povijesnim znanostima.

Po broju doktora znanosti druge su po redu medicinske znanosti: 1706 (1162 zaposlena). U tom je području bilo 1426 produktivnih doktora (83,6%) koji su ukupno objavili 15 038 tekstova. Prosječan broj tekstova bio je 10,5. Najviše doktora bilo je u medicini, zatim u veterini.

	Doktora s barem jed- nim radom	Doktora Radova	Prosjek po autoru	% aktivnih doktora	Zaposlenih	
100 - Društvenohumanističke znanosti <i>ukupno</i>	1888	1624	27380	16,86	86,02	1354
101 filozofija	68	67	1156	17,25	98,53	58
102 povijesne znanosti	196	163	3800	23,31	83,16	126
103 filologija	374	346	8359	24,16	92,51	284
104 psihologija	71	63	862	13,68	88,73	54
105 pedagogija	90	79	1035	13,10	87,78	64
106 pravo	211	184	2871	15,60	87,20	149
107 ekonomija	473	385	4833	12,55	81,40	319
108 politologija	90	70	777	11,10	77,78	60
109 sociologija	70	59	783	13,27	84,29	52
110 defektologija	44	33	350	10,61	75,00	28
111 kineziologija	39	34	428	12,59	87,18	32
112 informacijske znanosti	57	50	498	9,96	87,72	47
113 teološke znanosti	105	91	1628	17,89	86,67	81
200 - Prirodne znanosti <i>ukupno</i>	1358	1071	8064	7,53	78,87	948
201 matematika	128	105	949	9,04	82,03	93
202 kemija	582	432	2372	5,49	74,23	379
203 fizika	265	201	1383	6,88	75,85	186
204 biologija	247	206	1989	9,66	83,40	180
205 geografija	48	42	806	19,19	87,50	36
206 geologija	88	85	565	6,65	96,59	74
300 - Medicinske znanosti <i>ukupno</i>	1706	1426	15038	10,55	83,59	1162
301 medicina	1328	1114	11695	10,50	83,89	903
302 stomatologija	94	81	981	12,11	86,17	73
303 veterina	231	193	2046	10,60	83,55	157
304 farmacija	53	38	316	8,32	71,70	29
400 - Tehničke znanosti <i>ukupno</i>	1071	903	7340	8,13	84,31	786
401 arhitektura i urbanizam	56	49	387	7,90	87,50	37
402 građevinarstvo	135	114	913	8,01	84,44	100
403 geodezija	26	22	224	10,18	84,62	17
404 elektrotehnika	271	231	1720	7,45	85,24	209
405 računalne znanosti	30	24	191	7,96	80,00	24
406 rudarstvo	50	44	373	8,48	88,00	36
407 metalurgija	24	20	183	9,15	83,33	17
408 kemijsko inženjerstvo	157	112	678	6,05	71,34	85
409 strojarstvo	234	206	1687	8,19	88,03	187
410 brodogradnja	36	32	291	9,09	88,89	25
411 tehnologija prometa	47	44	625	14,20	93,62	44
412 tekstilna tehnologija	5	5	68	13,60	100,00	5
500 - Biotehničke znanosti <i>ukupno</i>	473	411	4714	11,47	86,89	326
501 agronomija	268	237	3156	13,32	88,43	188
502 šumarstvo	71	66	840	12,73	92,96	42
503 biotehnologija	128	102	666	6,53	79,69	90
504 drvna tehnologija	6	6	52	8,67	100,00	6
900 - Ostala područja						
900 ostala područja	8	8	160	20,00	100,00	8
<i>Ukupno</i>	6504	5443	62696	11,52	86,39	

Izvor: Baza NSK, stanje s 9. 5. 2000.

● **TABLICA 1**
Produktivnost doktora znanosti u razdoblju od 1991. do 1998., izračunata na osnovi podataka u neselektivnoj bazi Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu

Treće su po broju doktora prirodne znanosti (1358), od njih su 948 bili još zaposleni. Produktivnih je bilo 1071; objavili su 8064 teksta (prosječno 7,5 tekstova). Najviše doktora bilo je iz kemije, zatim fizike i biologije.

Slijede tehničke znanosti s 1071 doktorom. Njih 903 objavili su bar jedan tekst (786 bilo je zaposlenih). Ukupno su ob-

javili 7340 tekstova, s prosjekom od 8,1 tekstova po doktoru. Po broju doktora prednjače elektrotehnika i strojarstvo.

Najmanji je broj doktora u biotehničkim znanostima (473). Produktivno je bilo njih 411 (326 još zaposlenih). Od znanstvenih područja najviše doktora ima agronomija i biotehnologija.

U svim ostalim područjima broj doktora je premalen za bilo kakve daljnje prosudbe.

Komentirajući rezultate u tablici 1, valja imati na umu ove činjenice. Prvo, svi se rezultati temelje na stanju u Popisu doktora kakvo je bilo 1998. godine. Drugo, posve je moguće da su pojedini doktori, nakon obrane disertacije, započeli raditi u nekom drugom znanstvenom području, pa se područje doktorata ne mora poklapati s područjem daljnega djelovanja.

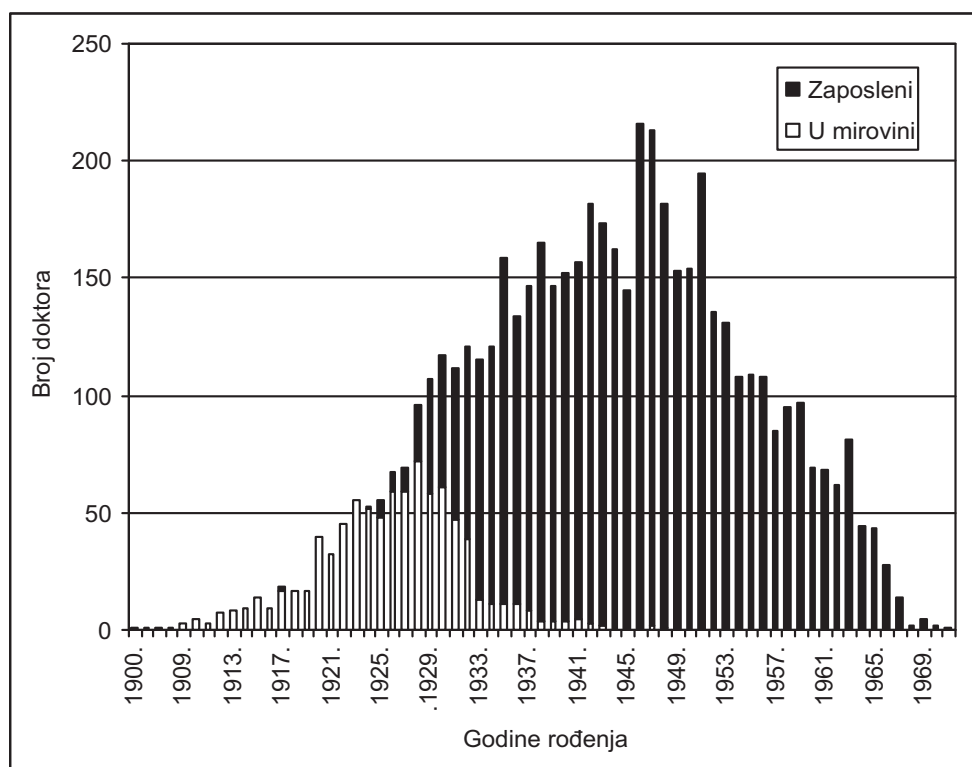
Nadalje, u ovome smo istraživanju odlučili pretraživati samo BBP, a nismo pretraživali baze podataka Instituta za znanstvene informacije (*Institute for Scientific Information, ISI*) iz Philadelphije, kao što smo to učinili u prethodnome članku. Razlozi za to su ovi. Pretraživanje oko 6000 imena u tim bazama podataka bilo bi vrlo skupo, i novčano i vremenski. U prethodnome je članku, dakako, bilo bitno utvrditi jesu li autori koji nisu ništa objavili u Hrvatskoj doista neproduktivni, tj. jesu li možda neki objavlivali u publikacijama izvan Hrvatske koje su navedene u bazama podataka ISI-a. U istraživanju koje ovdje opisujemo to, međutim, nije njegov nuždan dio. Bilo bi, dakako, vrlo korisno i važno vidjeti poklapaju li se ili su različite dvije populacije hrvatskih autora – tj. autori koji objavljuju u Hrvatskoj i oni koji objavljuju u časopisima indeksiranima u bazama podataka ISI-a. Međutim, nama se činilo važnim za ovo istraživanje utvrditi stanje na temelju podataka iz BBP-a, kako bi se ustanovilo početno stanje za moguće kasnije longitudinalno praćenje promjena u tim podacima.

Pitanje autora iz Hrvatske koji objavljuju u publikacijama indeksiranima u bazama podataka ISI-a obrađivali su u nas drugi autori (Ružić, 1976.; Momčilović i Simeon, 1980.; Pravdić i Pekorari, 1985.; Buneta i Lacković, 1988.; Pravdić i dr., 1988.; Klaić, 1990.; Silobrčić i Pravdić, 1990.; Silobrčić, 1993.; Klaić, 1995.; Jonjić i Lučin, 1996.; Andreis, 1997.; Klaić, 1997.; Klaić, 1999.), pa je to pitanje bar djelomično osvijetljeno u njihovim člancima.

U ukupnoj populaciji produktivnih doktora znanosti iz svih znanstvenih područja najviše je onih rođenih između 1942. i 1951., dakle u dobi od 49 do 58 godina. Vidi se da ima određen broj doktora koji su u mirovini i još su aktivni (rođenih između 1923. i 1930. godine). Vjerujemo da se može govoriti kako je dob najproduktivnijih znanstvenika u nas nešto viša nego što bi se moglo očekivati, iako ne treba zaboraviti da

su u ukupnome broju doktori iz svih znanstvenih područja, a dob aktivnih znanstvenika nije ista u svim znanstvenim područjima. Taj, određen pomak u dobi najproduktivnijih znanstvenika slaže se s podacima koji su o tome objavljeni u nas (Golub, 1997.; Prpić, 2000.).

Najveći broj tekstova objavili su doktori rođeni između 1937. i 1947., dakle u dobi od 53 do 63 godine. I taj podatak govori o tome da je dob najproduktivnijih doktora viša nego što bi se moglo očekivati na temelju objavljenih podataka (vidi referenciju br. 4).

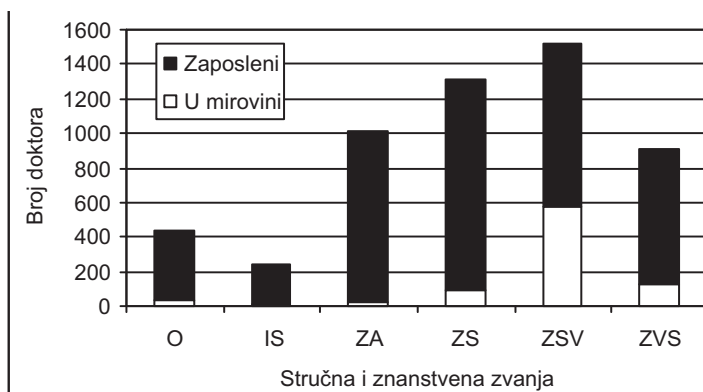
CRTEŽ 1
Broj produktivnih doktora znanosti prema njihovim godinama rođenja

Iz crteža 2 jasno je da najviše produktivnih doktora ima u znanstvenim zvanjima višega znanstvenog suradnika i znanstvenog suradnika. Čak je i među znanstvenim asistentima više produktivnih nego među znanstvenim savjetnicima. Ima više doktora koji su umirovljeni kao viši znanstveni suradnici nego kao savjetnici, što znači da mnogi doktori do mirovine ne dostignu najviše znanstveno zvanje. Ima doktora koji su umirovljeni sa zvanjem znanstvenoga suradnika i malo njih sa zvanjem znanstvenoga asistenta i istraživača. Iz svega se može zaključiti da nakon postizanja najvišega znanstvenog zvanja produktivnost znatno opada.

DRUŠ. ISTRAŽ. ZAGREB
GOD. 11 (2002),
BR. 4-5 (60-61),
STR. 751-760

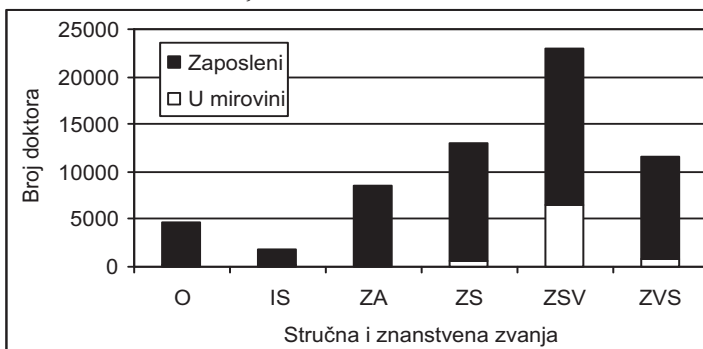
SOROKIN, B. I SUR.:
DOKTORI ZNANOSTI...

☛ CRTEŽ 2
Broj produktivnih
doktora znanosti
prema njihovim
zvanjima

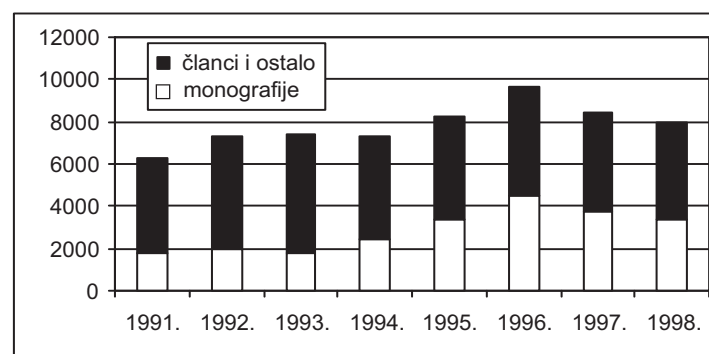
Slika broja tekstova (crtež 3) koje objavljuju doktori u različitim znanstvenim zvanjima slična je prethodnoj. Samo je produktivnost viših znanstvenih suradnika još izraženija od one znanstvenih savjetnika i znanstvenih suradnika.

☛ CRTEŽ 3
Broj tekstova koje su objavili doktori znanosti u razdoblju od 1991. do 1998.

Crtež 4 pokazuje produktivnost doktora prema godinama. Ona je u svim godinama veća od 6000 tekstova godišnje. U godinama 1995., 1996. i 1997. veća je i od 8000 tekstova godišnje. Vidi se da od 30% do 50% u svim godinama čine tekstovi umirovljenih doktora. Nemamo objašnjenja za veću produktivnost u trima spomenutim godinama. Ništa u znanstvenoj politici (ili nepolitici, vidi Silobrčić, 1998.) u godinama prije tih ne daje povoda da se poveže s povećanom proizvodnošću.

☛ CRTEŽ 4
Broj tekstova koje su objavili doktori znanosti u godinama od 1991. do 1998.

U zaključku recimo da je u našim podacima prikazano stanje produktivnosti doktora znanosti u Hrvatskoj na temelju njihova objavljivanja tekstova u Hrvatskoj. Pokazali smo određena obilježja raspodjele doktora u raznim znanstvenim područjima. Iako u tim podacima ima određenih odstupanja od rezultata očekivanih na temelju općih spoznaja (npr. starija dob najproduktivnijih doktora od očekivane, vidi referenciju 4), smatramo da je ovim rezultatima određena početna slika. Tek će se u naknadnim istraživanjima, na temelju iste metodologije, moći pokazati ima li ikakvih promjena u populaciji produktivnih doktora znanosti u Hrvatskoj u različitim razdobljima.

LITERATURA

- Andreis, M. (1997.), Scientometrijska analiza Instituta "Ruđer Bošković" (1975-1995), *Rugjer*, 2:17-26.
- Buneta, Z., Lacković, Z. (1988.), Scientometric studies of medical sciences in Yugoslavia, *Sci. Yugosl.*, 14:25-36.
- Golub, B. (1997.), Socioprofesionalni profil znanstveničke elite. U: B. Golub, B. Krištofić, D. Čengić (ur.), *Znanstvene i privredne elite*, Institut za društvena istraživanja u Zagrebu, str. 9-38.
- <http://www.hefce.ac.uk/research/>
- Jonjić, S., Lučin, P. (1996.), The Science at Croatian Universities: A Gloom View through SCISearch and MEDLINE, *Croat. Med. J.* 37:2-6.
- Jovičić, A., Penava, Z., Sorokin, B., Siladić, I., Silobrčić, V., Maričić, S. (1999.), Doktori znanosti u Hrvatskoj: njihova proizvodnost od 1991. do 1996. I. Neproizvodni znanstvenici, *Društvena istraživanja*, 8 (4): 513-527.
- Klaić, B. (1990.), Scientometric analysis of the research activities of chemists from the "Ruđer Bošković" Institute (Yugoslavia), 1976-1985, *Scientometrics*, 19:11-24.
- Klaić, B. (1995.), Analysis of the scientific productivity of researchers from the Republic of Croatia for the period of 1990-1992, *Scientometrics*, 32:133-152.
- Klaić, B. (1997.), Analysis of scientific productivity in Croatia according to the Science Citation Index, the Social Science Citation Index, and the Arts&Humanities Citation Index for the 1980-1995 period, *Croat. Med. J.*, 38:88-98.
- Klaić, B. (1999.), The use of scientometric parameters for the evaluation of scientific contributions, *Coll. Antropol.*, 23:751-770.
- Momčilović, B., Simeon, V. (1980.), Kvantitativna analiza citata znanstvenih radova Instituta za medicinska istraživanja i medicinu rada, *Arh. hig. rada toksikol.* 31: 299-312.
- Pravdić, N., Pekarari, R. (1985.), The citing practices of the authors to the national journals in mathematics, physics and chemistry, *Scientometrics*, 8:233-246.
- Pravdić, N., Aganović-Boras, A., Kritovac, D. (1988.), In search of a "non-Citation Index" indicator for scientific activity assessment in less

DRUŠ. ISTRAŽ. ZAGREB
GOD. 11 (2002),
BR. 4-5 (60-61),
STR. 751-760

SOROKIN, B. I SUR.:
DOKTORI ZNANOSTI...

developed countries. Case study of Croatia/Yugoslavia, *Scientometrics*, 14: 111-125.

Priručnik za UNIMARC (1989.), priredila Willer M., Nacionalna i sveučilišna knjižnica, Zagreb.

Prpić, K. (2000.), Profesionalni i društveni položaj mladih istraživača. U: K. Prpić (ur.), *U potrazi za akterima znanstvenog i tehnološkog razvoja*, Institut za društvena istraživanja u Zagrebu, str. 21-127.

Ružić, I. (1976.), Znanost u SFRJ i SRH – Procijenjena na temelju podataka iz Science Citation Indexa, *Informatol. Yugosl.*, 8:29-39.

Silobrčić, V., Pravdić, N. (1990.), Scientometrijska procjena stanja znanosti u Jugoslaviji, *Sci. Yugosl.*, 151-161.

Silobrčić, V. (1993.), Procjena znanstvenoistraživačkog rada, *Vjesnik HAZU*, 5/6: 45-52.

Silobrčić, V. (1998.), Hrvatska bez znanstvene politike? *Erasmus*, 24. svibnja 28-32.

Verona, E. (1983.-1986.), *Pravilnik i priručnik za izradbu abecednih kataloga: dio I, II*, Hrvatsko bibliotekarsko društvo, Zagreb.

Doctors of Science in Croatia: Their Productivity from 1991 to 1998 II Productive Scientists

Branka SOROKIN
National and University Library, Zagreb

Aleksandra JOVIČIĆ
Institute of Immunology, Zagreb

Ivica SILADIĆ
Faculty of Science, Zagreb

Vlatko SILOBRČIĆ
Zagreb

In the previous research data were published on doctors of science in Croatia who did not publish in the period from 1991 to 1996 a single text in publications registered by the non-selective bibliographical data base of the National and University Library in Zagreb (BDBNUL) (A. Jovičić et al., 1999, *Društvena istraživanja* 8 (4): 513-527). The purpose of this research was to determine the characteristics of productive doctors of science: their distribution according to scientific fields, age and scientific titles. Taken into consideration were those doctors of science who in the period from 1991 to 1998 published at least one text registered in the BDBNUL. In all six scientific fields there were altogether 6504 doctors of science out of which 5443 (83.7%) published at least one text, whereas the average number of published texts was 11.5. The highest number of doctors of science was registered in the Socio-Humanistic field, then in the field of Medical, Natural Sciences, Technical and finally Biotechnical Sciences. In the overall population of productive doctors

DRUŠ. ISTRAŽ. ZAGREB
GOD. 11 (2002),
BR. 4-5 (60-61),
STR. 751-760

SOROKIN, B. I SUR.:
DOKTORI ZNANOSTI...

of science the greatest number was between 49 and 58 years of age, while the most productive were aged 53 to 63. The doctors of science who published most held the titles of research fellows and research associates. Most texts were published in 1995, 1996 and 1997. It is concluded that the data mentioned can represent a basis for further comparisons and horizontal research of scientific productivity of doctors of science in Croatia.

Inhaber der Doktorwürde in Kroatien und ihre wissenschaftliche Produktivität von 1991 bis 1998

II. Produktive Wissenschaftler

Branka SOROKIN
National- und Universitätsbibliothek, Zagreb
Aleksandra JOVIČIĆ
Immunologisches Institut, Zagreb
Ivica SILADIĆ
Naturwissenschaftlich-Mathematische Fakultät, Zagreb
Vlatko SILOBRČIĆ
Zagreb

Eine Vorläuferstudie hatte Informationen über Inhaber der Doktorwürde in Kroatien erbracht, die in der Zeit von 1991 bis 1996 keinen einzigen Text veröffentlichten, der in der nicht selektiven Datenbank der National- und Universitätsbibliothek (DbNUB) in Zagreb registriert worden wäre (A. Jovičić et al., 1999, *Društvena istraživanja* 8 (4): 513–527). Mit der vorliegenden Studie wollte man die Merkmale produktiver Doktoren sc. ermitteln: ihre Verteilung auf verschiedene Wissenschaftsbereiche, ihr Alter und die wissenschaftlichen Berufe, in denen sie tätig sind. Die Untersuchung umfasste jene Inhaber der Doktorwürde, die zwischen 1991 und 1998 mindestens einen in der DbNUB registrierten Text veröffentlicht haben. In sechs Wissenschaftsbereichen gab es insgesamt 6504 Doktoren sc., von denen 5443 (83,7%) mindestens einen Text veröffentlicht haben; die durchschnittliche Zahl veröffentlichter Arbeiten beträgt 11,5. Die meisten Doktoren sc. gab es in den Humanwissenschaften, gefolgt von Doktoren in Medizin, Naturwissenschaften, technischen und biotechnischen Wissenschaften. Die meisten wissenschaftlich produktiven Doktoren waren zwischen 49 und 58 Jahre alt; am produktivsten wiederum waren jene im Alter von 53 bis 63. Die meisten Arbeiten veröffentlichten Doktoren, die als wissenschaftliche Mitarbeiter und höhere wissenschaftliche Mitarbeiter tätig waren. Die Mehrzahl der Texte erschien in den Jahren 1995, 1996 und 1997. Die Schlussfolgerung der vorliegenden Studie lautet, dass diese Angaben als Grundlage für weitere Vergleiche und horizontale Untersuchungen über die wissenschaftliche Produktivität von Doktoren sc. in Kroatien dienen können.